

OBČINSKI GLAS

BREZPLAČEN IZVOD

Jesen 2024

Številka 67

K

INFORMATOR
OBČINE KUNGOTA

Tam, kjer je Srce

Pogovor z Markom Radmilovičem

O letošnji trgatvi

Pogovor z Juretom Deželakom

UNA CORDA | MINI KAFE | ŠOLA | **KMEČKI PRAZNIK** | KULTURA

MŠC Sp. Kungota vabi!

V MŠC Sp. Kungota nas čaka to jesen nekaj novosti. Če se še niste pridružili aktivnostim, ki jih izvajajo nogometaši NK Kungota, DU Sp. Kungota ali Kungoška Pleh Muzika, vas v jeseni vabimo na:

- **LATINO SOLO Z GORDANO GRANDOŠEK:** Vsak ponedeljek zvečer (pričetek septembra) nas bo Gordana na preprost in zabaven način popeljala v latino ritme, kjer se boste lahko razgibali in zaplesali. Termin si lahko predhodno rezervirate na gordana.grandosekwhiddon@gmail.com.

- **PLESNI VEČERI:** V organizaciji DU Sp. Kungota se lahko vsak petek ob 18.00 podružite in zavrtite v ritmu dobre glasbe. Vabljeni pari in solo plesalci! Pobiral se bo prispevek za pokrivanje stroškov dvorane.

- **KEGLJANJE S KROGLO NA VRVICI:** V gradnji je kegljišče za kegljanje s kroglo na vrVICI, ki se bo nahajalo na zadnji strani MŠC Sp. Kungota. Vabljeni vsi, ki vas ta šport mika, da se pridružite kegljaški sekciji DU Sp. Kungota. ■

Prvi šolski dan

Ob prvem šolskem dnevu so se prvošolci, njihovi starši in učiteljice zbrali v svečinski dvorani, kjer so spremljali prikupno dramsko predstavo o pomembnosti besede JA! za vsako ponujeno priložnost ter o tem, kako živeti življenje na polno. Sledila je podelitev majic z napisom YES!, skupno fotografiranje ter limonada na svečinskem šolskem igrišču, nato pa so se z legendarnim rumenim šolskim avtobusom odpeljali na matično šolo. Ob tem velikem koraku sta jih spremljali županja in ravnateljica.

V času počitnic so v vseh treh enotah šole potekala vzdrževalna dela. Tako so na svečinski šoli na novo urejene garderobe in sanitarni prostori. V spodnjekungoški enoti so preurejene tri učilnice/igralnice, s čimer smo pridobili igralnico, primerno za prvo starostno obdobje, kar je bila dolgoletna želja staršev in zaposlenih. V Zg. Kungoti so tako v matični šoli kot vrtcu potekala redna vzdrževalna dela. ■

OBČINSKI GLAS: leto 2024, oktober, javno glasilo
IZDAJA: OBČINA KUNGOTA
ODGOVORNI UREDNIK: Marko Knehtl
UREDNIŠKI ODBOR: Domen Ledinek, Marko Matjašič, Nataša Mislej, Milan Ogrizek
LEKTORIRANJE: Veronika Pucko Muhič
UREDNIŠTVO: Plintovec 1, 2201 Zg. Kungota, tel. 02/655 05 05, faks 02/655 05 06, e-pošta: obcinskiglas@kungota.si, www.kungota.si
OBLIKOVANJE: Denis Ferlič

TISK: Tiskarna PRESENT d. o. o.
FOTOGRAFIJE: Marko Knehtl
Glasilo izhaja v slovenskem jeziku v nakladi 1700 izvodov.

Brezplačno ga prejmejo vsa gospodinjstva v občini Kungota. Uredništvo si pridržuje pravico, da prispevke primerno priredi za tisk. Fotografij in prispevkov ne vračamo.

Županjin sprejem starejših občanov

V torek, 17. 9., je v občinski dvorani v Zg. Kungoti županja ponovno gostila občane, starejše od 65 let. Sprejema se je tokrat udeležilo več kot 100 ljudi. Najprej so si ogledali kulturni program, ki so ga pripravili učenci OŠ Kungota, sledilo je kratko predavanje o cestno-prometnih pravilih, nato pa kosilo in živa glasba z Jurovskimi gadi. ■

Hiša vseh generacij

Z jesenjo se v Hiši vseh generacij v Zgornji Kungoti ponovno začne pestro dogajanje, ki bo tudi letos prineslo številne delavnice, predavanja in druženja za vse generacije. Vabljeni, da redno spremljate spletno stran Občine Kungota in Facebook stran Hiše vseh generacij, kjer bodo objavljene informacije o prihajajočih dogodkih.

Prav tako pa vabimo vse, ki bi želeli organizirati delavnico ali predavanje, da se nam pridružite in delite svoje znanje ali veščine z drugimi. Če imate ideje in ste pripravljeni sodelovati, vas prosimo, da nam pošljete email na generacije@kungota.si. Veselimo se vaših predlogov in skupnih ustvarjalnih trenutkov. ■

Lombergarjevi dnevi 2024

Lombergarjevi dnevi so eden izmed osrednjih vsakoletnih dogodkov Kmetijsko-gozdarskega zavoda Maribor. Gre za posvete, ki v treh dneh združijo domače in tuje strokovnjake, strokovne delavce in kmetovalce iz vinogradniške, poljedelske, sadjarske pridelave ter proizvodnje. Na strokovnih posvetih predstavljamo aktualne tehnološke rešitve in novodobne izzive. **Leta 2024 bodo potekali med 3. in 5. decembrom.**

- **7. ZELENJADARSKI POSVET:** torek, 3. december 2024;
- **16. VINOGRADNIŠKI POSVET:** sredo, 4. december 2024;
- **19. LOMBERGARJEV SADJARSKI POSVET:** četrtek, 5. december 2024.

7. ZELENJADARSKI POSVET

Nove smernice varstva vrtnin v prihodnosti

Pridelava zelenjave v Sloveniji se sooča z veliko izzivi, med njimi je varstvo vrtnin na prvem mestu. Gre za občutljive kmetijske rastline z veliko težavami na eni strani, z željo po zdravi in poceni hrani pa na drugi. Največ težav v pridelavi je prav varstvo vrtnin, zato bomo razmišljali o spodbujanju in krepcanju vrtnin. Spoznali bomo izkušnje na-

Osrednja tema sadjarskega posveta bo teoretični in praktični prikaz zimske rezi jablan s ciljem prilagajanja na podnebne spremembe. Prilagajanje zimske rezi jablan na podnebne spremembe je ključnega pomena za zagotovitev zdravja dreves in stabilnega pridelka. Predstavljena bo tako ročna kot strojna rez in optimizacija stroškov ter delovne sile. Zimska rez je ključni del vzdrževanja in optimizacije pridelka v sodobnem sadjarstvu, s pravilno nego in prilagojenimi tehnikami obrezovanja bodo jablane

bodo predstavili problematiko varstva rastlin v letu 2024 in tehnološke rešitve glede uravnavanja pridelka jabolk.

Glavni cilj posveta je združiti vodilne strokovnjake, raziskovalce, industrijske voditelje in odločevalce iz širše regije, tudi izven meja, da bi razpravljali o inovacijah, izmenjali izkušnje in oblikovali rešitve za prihodnost. Verjame mo, da lahko s sodelovanjem in izmenjavo znanja prispevamo k napredku in trajnostnemu razvoju na področju kmetijstva.

“ Domači in tuji predavatelji bodo predstavili problematiko varstva rastlin v letu 2024 in tehnološke rešitve glede uravnavanja pridelka jabolk. ”

ših inštitucij pri alternativnih načinih varstva čebule, kako lahko s pravilno prehrano rastlin pripomoremo k njihovi odpornosti, omenjeni pa bodo tudi novi škodljivci, ki so se pri nas razmnožili zaradi vremenskih sprememb. Vremenske spremembe postajajo kar stalnica in morali se jim bomo prilagoditi. Narava se nam ne bo.

bolje pripravljene na prihodnje izzive, ki jih prinaša spreminjajoče se podnebje. Domači in tuji predavatelji

Za več informacij o posvetu, programu in prijavi obiščite našo spletno stran www.kmetijski-zavod.si in naš profil Facebook.

Priprava:

Vanesa Žderić, mag. var. preh., KGZS – Zavod MB, svetovalka za dopolnilno dejavnosti in kmečko družino

16. VINOGRADNIŠKI POSVET

Precizno vinogradništvo in prilagajanje na podnebne spremembe

Osrednja tema vinogradniškega posveta bo precizno vinogradništvo in prilagajanje na podnebne spremembe. S ciljem zmanjšane rabe sredstev za varstvo rastlin v spremenjenih pridelovalnih pogojih in z vedno večjimi težavami zaradi delovne sile in ohranjanja konkurenčnosti, smo prisiljeni pospešeno uvajati nove, precizne tehnologije. Na vinogradniškem posvetu bodo s strani slovenskih in tujih predavateljev predstavljene aktualnosti in tehnološke rešitve v pridelavi in predelavi.

19. LOMBERGARJEV SADJARSKI POSVET

Zimska rez, sistemi sajenja in uravnavanje pridelka jabolk s poudarkom prilagajanja na podnebne spremembe

Zlata poroka zakoncev Rožanc

Podžupan občine Kungota, Rudi Matjašič

Petdeset let ljubezni, predanosti in skupnega življenja je dosežek, ki ga redko vidimo in si zasluži spoštovanje in praznovanje.

Zame je bila velika čast, da sem kot nečak in podžupan Občine Kungota prevzel nalogo vodenja protokola ob tej priložnosti.

V soboto, 7. septembra, sta se pred pol stoletja (l. 1974) v cerkvi sv. Kungunde v Spodnji Kungoti zavezala večni ljubezni in zvestobi moja teta Roža in njen mož Janko Rožanc. Svojo obljubo sta izpolnjevala z ljubeznijo, spoštovanjem in predanostjo. Skupaj sta gradila življenje, polno smeha, solz, izzivov in zmag. Teta Roža, rojena Matjašič, prihaja iz Sp. Kungote, kjer je odraščala v veliki, pošteni kmečki družini. Njena ljubezenska pot jo je pripeljala do Janka, ki je s starši živel na kmetiji v Brezju ob Slomu. Ker Janko kot edinec ni mogel zapustiti domačije, se je Roža preselila k njemu. Skupaj sta vzgajala sina Janija in hčerko Suzano in zdaj uživata v družbi vnukov.

Letos sta pred staro prešo obnovila svoje zaobljube. Obred je ob spremljavi klopotca vodila županja Tamara Šnofl, priči pa sta bila sin Jani in hči Suzana. Na kraj dogodka ju je s kočij

jo in dvema belima konjema pripeljal Rožin brat oz. moj ata Rudi. Po civilnem je sledil cerkveni obred, kjer smo svatje pripravili špalir. Suzana je na cerkvene orgle zaigrala poročno korračnico, medtem ko je njena hčerka Izabela igrala trobento. Cerkev je bila čudovito okrašena s šopki kal (škri-

“ Svojo obljubo sta izpolnjevala z ljubeznijo, spoštovanjem in predanostjo. Skupaj sta gradila življenje, polno smeha, solz, izzivov in zmag. ”

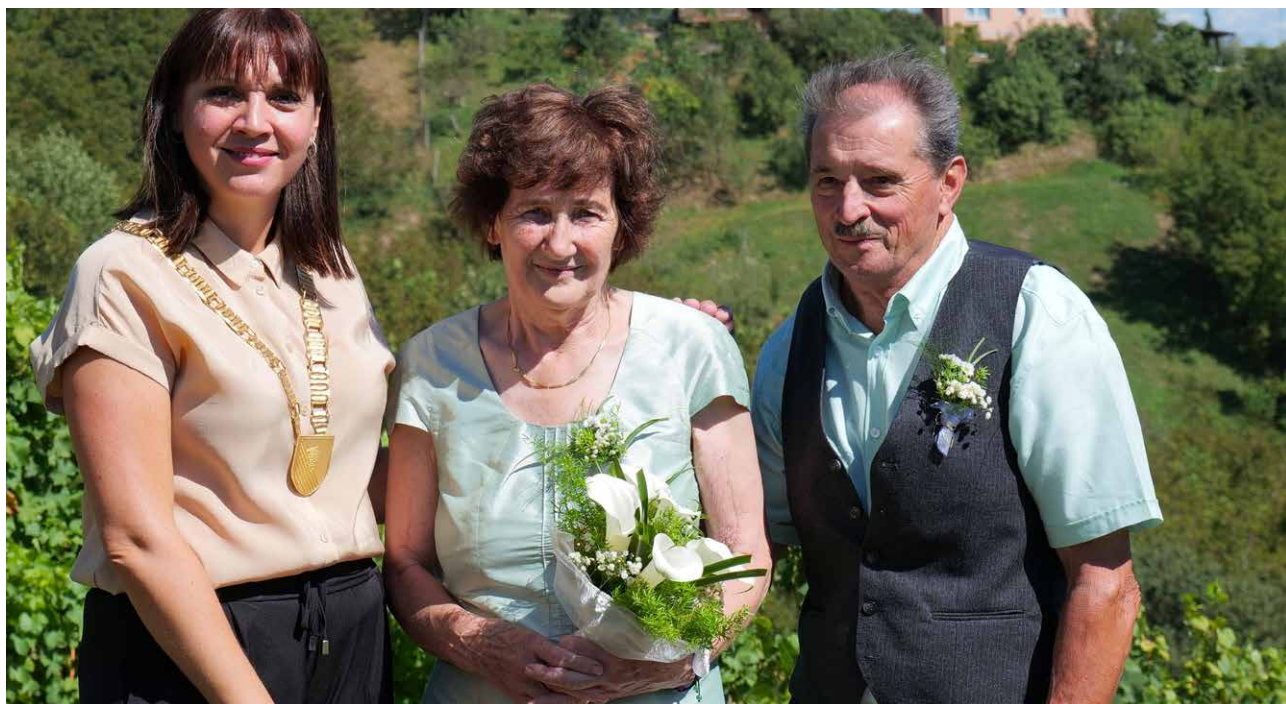
celj) in drugih cvetic, vnuki pa so brali berilo in prošnje. Vzdušje je bilo prežeto z ljubeznijo in medsebojno povezanostjo. Za vokalno spremljavo so poskrbele Karina, Nataša in Kerstin.

Po obredu so se bratje in sestre zlatoporočence odpravili na grob staršev, kjer je teta Roža na grob položila

poročni šopek, ki je bil enak tistemu izpred petdeset let. Slavje se je nadaljevalo v gostilni Belna, kjer smo ob odlični domači hrani in vinu nazdravili zlatoporočencema. Teta Roža pogosto poudari besede svojih staršev: »Držite skupaj in imejte se radi, vse ostalo bo že nekako šlo!« Naj povzamem še vsčilo županje: Naj v vajini prihodnosti ne zmanjka ljubezni, smeha in veselja. Naj vaju spremljata zdravje in sreča in naj vama vsak nov dan prinese še več medsebojnega razumevanja.

Bil je nepozaben dan. Hvala vsem, ki ste pripomogli k lepemu praznovanju. ■

Kava na trgu v Zg. Kungoti

Marko Knehtl

Na vaškem trgu v Zg. Kungoti je pred kratkim odprl svoja vrata Mini kafe, prijeten kotiček, ki ga vodita Nika Bračko in Matjaž Bobnarič, mlad in zagnan par, ki je v kraj prinesel tako svežino kot domačnost.

S svojim edinstvenim pristopom, prijetnim ambientom in toplim nasmehom ustvarjata prostor, kjer se lahko tako občani kot drugi obiskovalci ustavijo na kratkem oddihu in uživajo v skodelici kave. V pogovoru nam je Matjaž na kratko predstavil Mini kafe, govoril o ideji in dosedanjih izkušnjah na trgu.

Matjaž, marsikateri občan je bil presenečen, da bo na vaškem trgu v Kungoti možno piti kavo. Kako to, da se je Mini kafe pojavil ravno tukaj? Je za tem kakšna zgodba?

Tako je. Z Niko živiva v Šentilju, a velikokrat zahajava v Kungoto ker imava tukaj sorodnike. Večkrat smo se skupaj odpravili na igrišče in vedno je bila težava dobiti kakšno pijačo. Spomnim se, da smo večkrat šli k sladoledarju po vodo. In tukaj se nama je utrnila ideja. Zdelo se nama je namreč, da v tej okolici nekaj takega manjka. Zavedala sva se, da je vaški trg ustaljen prostor, kjer delujejo tudi določena društva, in da ima svoj ritem. Na začetku poletja sem »potipal teren« pri gospodu podžupanu,

ki naju je kar najavil pri županji. Nad njenim navdušenim odzivom sva bila presenečena. Tudi sama si je želela, da bi ta prostor postal kot neka dnevna soba občine. Po tem sva z Niko šla

“ Želiva ponujati nekaj več in narediti zgodbo malo drugačno od ostalih. Glede na rezultate mislim, da nama dobro uspeva. Sva zelo presenečena nad obiskom in nad pozitivnimi odzivi obiskovalcev. ”

v akcijo. Pripravila sva izris in render, ki sva ga predstavila na sestanku, in tudi prisotni so bili navdušeni. Tako je zadeva kar hitro stekla. Naročiti je bilo potrebno nov kontejner, pridobiti dovoljenja, ponudnike in tako naprej. Junija sva bila pri županji, 21. septembra pa je že bila otvoritev. Želiva ponujati nekaj več in narediti zgodbo malo drugačno od ostalih. Glede na rezultate mislim, da nama dobro uspeva. Sva zelo presenečena nad obiskom in nad pozitivnimi odzivi obiskovalcev.

Kava na trgu je nov korak v našem kraju. Je bil zaradi tega prisoten strah?

Poznam veliko Kungočanov, tukaj imam tudi dosti prijateljev, zato sem se malo zanašal na to. Približno sem vedel, med kakšne ljudi prideva. Nisem pa pričakoval tako dobrega odziva. Celo Avstrijci se ustavljajo pri naju. Opažam, da domačinom ustreza ambient in so radi tukaj. Tako da strah pri meni ni bil prisoten. Sedaj se mogoče malo bojim le slabega vremena, ampak tudi za to bo poskrbljeno.

Otvoritev 21. septembra je bila zelo dobro obiskana. Kako sta zadovoljna?

Zelo sva bila presenečena. V ekipi nas je bilo šest in smo bili prepričani, da bomo vse enostavno izpeljali. Mislili smo, da bo prišlo nekaj ljudi, da se bomo lahko spoznali, se pogovarjali, a na koncu je prišlo toliko ljudi, da si vseh sploh nisem zapomnil. Marsikdo mi reče, da je bil na otvoritvi, ampak se mu moram opravičiti, ker ga v tisti gneči nisem videl. Na koncu ni bilo tako enostavno, ampak smo dobro izpeljali in lahko rečem, da je bil celotni dogodek z glasbenim gostom po moji oceni top.

Kakšen delovni čas ima Mini kafe?

Čez teden odpirava ob sedmih zjutraj, zapirava pa ob 21. uri. V soboto in nedeljo se Mini kafe odpre ob 8. uri, zapreva pa ga ob 21. uri oz. v nedeljo ob 20. uri. Kakšen bo zimski čas, zaenkrat še ne vem, saj še iščeva najbolj optimalno rešitev. Bo pa odprto vse leto.

Katere so vaše specialitete?

Najina paradna konja sta kava in vino. Kavo vsi hvalijo, kar je tudi za naju po-

trditev, da delava prav. Oba sva se šola-la za pripravo kave in se naučila stvari, ki kavi dajo piko na i in jo ločijo od ostalih. Ponujamo pa tudi vina lokalnih ponudnikov in čaje priznane čajnice Chai.

Je možno dobiti tudi kaj za pod zob?

Trenutno imamo rogljičke s štirimi različnimi okusi. Kmalu bodo na voljo tudi palačinke in pica žepki. Sodelujeva s pekarno Pečjak, saj ocenjujeva, da gre za odlično izbiro.

Obstaja kakšen plan za prihodnje?

Glede na to, da sva kavarno odprla ob koncu poletja, bo trenutno število stolov in miz dovolj. Plan pa je, da se bo v prihodnjem letu to število povečalo. To je zankrat to.

Od kod ideja za Mini kafe?

To je bila Nikina ideja. Mini, ker gre za

majhen, intimen prostor, kafe pa zaradi poudarka na dobri kavi.

Malo za šalo – kako radi pijemo Kungočani kavo?

Zelo radi. Najine začetne kalkulacije so

bile v primerjavi z realnostjo zelo skromne. Radi imate kavo.

Matjaž, hvala za čas in veliko skuhanih kav še naprej. ■

Klopotec in trgatev v Sp. Kungoti

Mišela Kraševc

Letošnje poletje je Sp. Kungoto zaznamoval že 16. Festival klopotca, ki ga je organiziralo KUD Lipa Sp. Kungota.

Dogajanje je potekalo med 26. in 28. julijem 2024, ko smo ob lepem vremenu uživali v bogatem kulturnem in športnem programu, ki je privabil številne obiskovalce in ustvaril čudovito vzdušje.

Drago Korade, pri čemer so sodelovali tudi gasilci PGD Sp. Kungota. Da bi klopotec dobro ščitil vinograde, je gospod župnik Janko Babič blagoslovil tako klopotec kot naravo, ki ga obdaja. Vzporedno smo pripravili razstavo z naslovom "Klopotec v vetru in slikarske umetnine", kjer so svoja dela razstavili otroci vrtca in OŠ Sp. Kungota, člani DU Sp. Kungota ter umetnica Marija Kralj Trpin.

Naslednji dan smo se zbrali pri vinarstvu Škofič, kjer sta potekali tekmovanji v ruskem kegljanju in pika-du. Člani DU Sp. Kungota so poskrbeli za prijetno vzdušje in odlično izvedbo, za kar se jim iskreno zahvaljujemo. Festival smo zaključili v nedeljo s pohodom od stare preše v Sp. Kungoti do kapelice sv. Antona Padovanskega v Gradiški, ko smo ob prijetni družbi prehodili slikovito pot in se povezali z naravo ter kulturno dediščino kraja.

Po koncu festivala smo se v nedeljo, 15. septembra 2024, ponovno zbrali v Sp. Kungoti, tokrat na trgatvi potomke Stare trte. Kljub deževnemu vremenu je trta obrodila čudovite sladke grozde, ki smo jih razdelili med zbrane goste. S tem smo sklenili še en pomembni krajevni dogodek in že z optimizmom zremo v prihodnje leto, ko bo klopotec znova polepšal naše vinograde. Vsem, ki ste kakor koli prispevali k izvedbi festivala in ostalih dogodkov, se iskreno zahvaljujemo. Skupaj smo ustvarili neopozabne spomine, ki nas bodo grelji vse do naslednjega poletja! ■

Festival smo slavnostno otvorili v petek, 26. julija, z nastopom Kungoške Pleh muzike, ki je z živahnimi melodijami popestrila tradicionalno postavitvev klopotca. Program je povezoval Marko Matjašič, postavitvev pa vodil

Na obisku pri Sončku

Dušan Knehtl

Člani rezbarsko-umetniškega društva KUNGOŠKI DETLI Ivan Marksl, Andrej Najvirt in Dušan Knehtl smo se 31. 7. 2024 odzvali povabilu Centra za cerebralno paralizo – Sonček v Sp. Vrtičah. Predstavili smo svoja dela in prikazali delo rezbarjev. Varovanci so si z zanimanjem ogledali, kako naše delo poteka. Ker so bili nad izdelki in delom prijetno presenečeni, so nas povabili tudi za prihodnje leto. Zato smo se odločili za pripravo delavnice z varovanci Sončka. Druženje je bilo zelo prijetno, zato se Sončku zahvaljujemo za sodelovanje, s katerim bomo še nadaljevali.

Tam, kjer je Srce

Nataša Mislej

Letošnje leto je Občina Kungota slavnostno obeležila 30 let svojega obstoja. Morda se iz dneva v dan na tem našem koncu ne spremeni prav veliko, a ko se ozremo, vidimo, da je naš kraj korenito spremenil svojo podobo.

Kdo so tisti posamezniki, družine, podjetja in društva, ki so pobarvali ta delček sveta drugače? Kaj je občanom povsem vsakdanje, obiskovalcem pa nekaj posebnega? Kaj dela ta naš konec raja pod soncem tako čudovit? Tam, kjer je Srce: 30 let Občine Kungota je nova, moderno zasnovana kronologija in plod raziskovalno-ustvarjalnega dela našega občana Marka Radmiloviča. Zanimalo nas je, kako zahteven izziv je bilo pisanje kungoške kronike.

Po letih besednega ustvarjanja ste se lotili še knjige za našo občino, kungoške kronike. Kako se je rodila ideja in kakšna knjiga je to?

Ideja je prišla s strani občine oziroma županje, ki je hotela za 30. občinsko obletnico posodobiti obstoječo knjigo. Po povabilu sem razmišljal, na kakšen način bi ubesedil knjigo, kaj naj takšna

knjiga pove o naši občini ljudem, ki so naši obiskovalci, gosti ali prejmejo knjigo kot protokolarno darilo.

Naloga, ki sem si jo zastavil, je bila, da to ne bi bila knjiga, ki se začne v letu 0 in konča v sedanosti, ampak da poskušam najti določena področja in vsebinske sklope, ki nas določajo in skozi katere živimo. Izbral sem si zadeve, ki so nam kot prebivalcem povsem jasne in logične, ker z njimi živimo, za obiskovalca pa so mogoče nenavadne: ta naš svet Slovenskih goric, reka Pesnica, društva in stavbe. Ni vse samo lepo, zato je dodane tudi nekaj kritične osti. Bil sem malo kritičen do nas samih, vztrajal sem in popisal stare srednjeveške stavbe, gradove in dvorce, ki žal niso več z nami, ker jih nismo znali ohraniti. Poskušal sem se osredotočiti na ljudi, ki so dali temu prostoru prepoznavnost in barvo. Se-

veda ni šlo brez tega, da ne bi življenja naše občine skozi tri desetletja tudi statistično povzel. V pomoč mi je bila izjemno natančno in odlično napisana kronika, ki jo pišejo, hranijo in negujejo na kungoški občini. Seveda nisem mogel povzeti vsega, za vsako leto sem izbral nekaj najznačilnejših dogodkov. Ne gre samo za moje videnje, ampak za dejstva, ki imajo tudi dokumentarno vlogo.

Takoj na začetku dela sem si knjigo predstavljal tudi kot estetski element, ko se nekemu podari v roke. K sodelovanju sem povabil oblikovalca, našega občana, človeka, ki je zasnoval občinske simbole, Mateja Lozarja. Skupaj

sva domislila koncept, pripravil je večino fotografij in poskrbel za oblikovanje. Poskušal sem prepoznati in najti nekaj fenomenov na področjih, kjer smo res unikum, recimo v športu, torej kungoški badminton, spodnjekungoški nogomet, svečinska kultura, naše vinogradništvo ter gostinski lokali. Poskušal sem, seveda ni šlo vse, prepoznati in najti vsebine, ki nas predstavljajo.

Knjiga obsega okoli 100 strani. Zelo si želim, da bi bila nekoč v prosti prodaji, da bi se lahko našla v nemškem in angleškem prevodu. Zagotovo bi bili turistični ponudniki, ki jih je v naši občini kar nekaj, veseli, če bi jo lahko ponudili gostom. Zdi se mi, da je taka knjiga lahko tudi poslovna priložnost.

Katero časovno obdobje lokalnega dogajanja zajema?

Kronika se začne z ustanovitvijo občine, nekaj dogajanja je sicer tudi pred tem. Zgodbe v knjigi segajo čisto do Panonskega morja, saj opisujem, kako smo bili v geoloških dobah del Panonskega morja. Dogajanje v občini sega do leta 2023, zadnjih nekaj stavkov pa je že za april in maj 2024.

Pisanje je najbrž predstavljalo poseben izziv, morda tudi zato, ker ste vajeni drugačnih tematik.

Pisanje je predstavljalo izziv predvsem zato, ker je treba najti bistvo. Povedano drugače, ko sem bil urednik občinskega glasila, se nisem mogel načuditi, kako bogat je naš svet. Ko sem začel, sem bil prepričan, da bo to delo trajalo eno leto in potem bomo izčrpali vse možne teme, ampak so se kar pojavljale nove. Tudi pri tem pisanju je bil enak izziv, kako vsebino skrócićti. Ker sem domačin in zadeve dobro poznam, lahko o kakšnem fenomenu kar nekaj časa govorim. Največji izziv pri tem je bil, kako selekcionirati, da ne bom ne ljudem, ne času, ne pro-

vek imam seveda preference, veliko lažje mi je pisati o kulturi, kot pa na primer o gozdarstvu. Predvsem je bil izziv, kako iz te strašne količine vse-

samo moje besedilo nekoga pritegnilo za branje, nujne so bile fotografije, ker, kot vemo, podoba pove več kot sto besed. Fotografije Mateja Lozarja so tukaj izjemno pripomogle.

“ Zgodbe v knjigi segajo čisto do Panonskega morja, saj opisujem, kako smo bili v geoloških dobah del Panonskega morja. ”

storu, ne stavbam naredil krivice, ker bi bile izpuščene ali pa jim ne bi bilo namenjenega dovolj prostora. Kot člo-

bin, ki bi si zaslužile biti v takšni knjigi, izbrati tiste, ki bodo knjigo vseeno delale berljivo. Nikoli nisem mislil, da bi

Koliko časa ste jo pisali?

Projekt mi je gospa županja naložila pred dobrim letom dni. Pisanje je potekalo sorazmerno hitro, zelo dolgo časa pa je potekalo zbiranje in selekcioniranje gradiva. Potreboval sem kar nekaj časa, da sem zbral vse primerne podatke in najprej naredil strukturo. Ko še knjiga ni bila napisana, sem že ve-

del, kako bo videti. Zelo kvalitetno jo je natisnila lokalna tiskarna Versaprint, za kar se jim lepo zahvaljujem.

Zagotovo ste pregledali veliko zapisov o preteklem dogajanju. Od kod ste črpali podatke? Je pred tem že obstajala kakšna kronika?

Nabralo se je precej materiala, na voljo sem imel dovolj virov. Obstaja več kronik, recimo občinska kronika, kronika kungoške šole, svečinska kronika, cerkvena kronika, nekaj zapisov sem dobil iz Spodnje Kungote od neke gospe. Precej je bilo zapisov, ki smo jih že obravnavali v občinskem glasilu oziroma kjer so sodelavci že zbrali nekatere zadeve. Zahvaljujem se bivši ekipi občinskega glasila, katerega urednik sem bil, da sem lahko črpal tudi od tam. Vse te zapise, ki so bili veliko obsežnejši, sem prebral, premislil, oblikoval na novo in predelal. Prvo kroniko v obliki knjige je ob 10. obletnici občine, torej leta 2004, napisal Sašo Radovanovič. Ker je profesionalni zgodovinar, je bila zgodovinsko usmerjena, čemur sem se jaz poskušal izogniti. Ne zato, ker ne bi imel afinitete do tega, ampak ker taka knjiga že obstaja in še ena podobna ne bi imela smisla.

Ste imeli pri pisanju kakšne težave?

Vedno so težave pri takšni mozaični zadevi, ker do trenutka, ko knjigo fizično dobiš v roke, ne veš, ali so se stvari sprijele, kot se reče. Ne moreš vedeti, kako bo funkcioniralo s fotografijami, oblikovanjem in tiskom, ker goli tekst še ni nič. Podobno se mi je dogajalo

tudi pri ostalih knjižnih delih, ki sem jih izdal. Moram priznati, da sem bil s tem delom izjemno zadovoljen.

Dolga leta ste bili urednik občinskega glasila, zato ste bili dobro seznanjeni z lokalnim dogajanjem. Vas je ob pisanju kronike karkoli presenetilo ali navdušilo, česar pred tem niste vedeli?

Navdušila me je trdoživost naših ljudi, ko vidiš, da določene zadeve tudi po treh desetletjih ne usahnejo, predvsem krajevne turistične prireditve, kot so jurjevanje in že v 90-ih prvi kmečki praznik. Negativno so me presenetili podatki o vse manjšem številu otrok in posledično ukinjanje oddelkov v šolah. V kroniki so zbrani tudi neprijetni vremenski dogodki, kot so poplave, toče ali mraz. Na nek način je travmatično, ko zopet podoživljaš te stvari. Človeški spomin je zelo

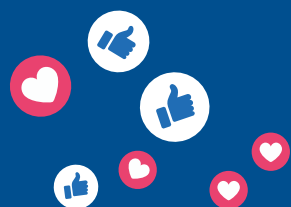
selektiven, hitro pozabljamo neprijetne stvari.

Kaj menite, kakšno zgodovino ima naša občina glede na obstoječe zapise?

Če govorimo o preteklih 30 letih, je bil razvoj strahoten. Ljudje se ga ne zavedamo, ker bi radi vedno vse takoj, ampak narejenega je bilo fascinantno veliko. Žal je zasebna pobuda naših ljudi prednjačila pred pobudo, vsaj kar se tiče infrastrukture, za katero skrbi država in posledično lokalna skupnost, torej občina. Zdi se mi, da so bile nekatere priložnosti zamujene. Ogromno je bilo narejenega na čezmejnem povezovanju, kar je gromozanska sprememba v teh 30 letih, ko meja naenkrat ni več ločevalni faktor, ampak je to območje združeno. Veliko je bilo narejenega na kulturno-civilizacijskem področju, da so se nekatere nekoč pereče stvari, kot recimo socialna vprašanja, zelo zmanjšale. Nekatere javne usluge so postale dostopnejše, druge nekoliko manj, kot so recimo dostopnost do zobozdravnika ali banke, prav tako bi lahko bilo drugače poskrbljeno za trgovinsko ponudbo. Če bo nekdo delal kroniko ob 60-letnici, bo lahko o našem času ugotavljal zadeve, ki so se razvijale še naprej.

Kungoška kronika je trenutno namenjena le kot protokolarno darilo. Ali jo občani lahko dobijo v branje, kako in kje?

Kungoška kronika je na voljo za izposojanje v knjižnici na OŠ Kungota, obeh podružničnih šolah, v Knjižnici Kungota v Hiši vseh generacij in tudi v nekaterih drugih enotah Mariborske knjižnice. Moja želja je, da bi knjiga prišla v široko prodajo in da bi bila dostopna tudi v prevodu. Ob letošnjem občinskem prazniku v juniju je bila časovna stiska in verjamem, da se bodo na občini lotili projekta, da knjiga pride med ljudi. Upam tudi, da bo naša življenje na spletu. Istočasno pa si želim, da bi bila čim bolj brana med našimi občani.

Spremljate nas lahko tudi tukaj:
facebook/kungota.si

V pričakovanju nove kulturne sezone

Aleksandra Gorjup, predsednica KD Jože Kerenčič, Zgornja Kungota

Ko se vroči avgustovski dnevi umaknejo, vidimo, slišimo, čutimo in celo okušamo znake jeseni, ki se pojavljajo povsod: od padajočih listov in selitve ptic do pečenih kostanjev in velikih oranžnih buč, pa vse do toplejših jopic in škornjev.

Zaradi jesenskih barv je to odličen čas, da gremo ven in uživamo v lepotah narave. Morda nas pot ponese v vinograd, kjer je čas trgatve. Mogoče izberemo pohod po bližnjih hribovskih čudovitimi razgledi ali pa se odločimo le za kratek sprehod ob jutranji zarji ali sončnem zahodu. Gibanje v naravi vsekakor pripomore k boljšemu počutju in nas napolni z energijo. In zvečer? Hladni jesenski večeri so za mnoge popolni za umiritev s toplim kakovom in knjigo v naročju.

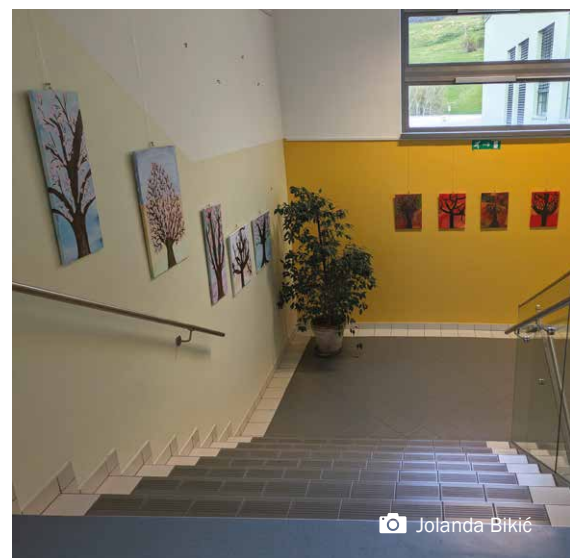
Članice **Bralnega kluba Kungota** so zagotovo v svojem seznamu jesenskega branja izbrale kakšno knjigo, primerno za ta čas, in jo obdane z mehko odejo z zanimanjem prebrale. Verjamemo, da so na prvem srečanju oktobra izmenjale svoje bralne izkušnje preteklih mesecev in se nato posvetile izbrani knjigi.

Že ob prvi knjigi Dnevnik (nore) skulirane sladostrastnice, ki jo je napisala mlada slovenska pisateljica Sara Zupan, se ponudijo teme, o katerih se že dolgo ne pogovarjamo. Postavimo si vprašanje, zakaj je pisanje dnevnika tako razširjeno (ali je vsaj bilo) med odraščajočimi fanti in predvsem dekletki. Pisateljica nam ponudi odgovor, ki nas verjetno spomni na druga življenjska obdobja, ko so bili dnevniški zapisi naše zatočišče.

“Tudi letos se bodo bralci srečevali v prostorih Mariborske knjižnice v Hiši vseh generacij. Načrtujejo pet srečanj.”

»Seveda bi si marsikdo, ki bi bral te moje blodnje, lahko mislil, da pretiram. Prvič: ne briga me, kaj si kdorkoli misli o meni. In drugič: važno je, da jaz vem, da je to, o čemer govorim, resnica. Pišem vedno v prvi vrsti zaradi sebe, ker je to zame neke vrste terapija. Izpihujem svojo dušo na papir, kot temu rada rečem. Na ta način vržem iz sebe tisto, kar me zastruplja od znotraj, in ko je zadeva enkrat zunaj, jo razčlenim, seciram, razmrcvarim, razsekam na drobne kosce. Jo ubijem. In tako se očistim. Do nadaljnjega.« (Sara Zupan, Dnevnik (nore) skulirane sladostrastnice, str. 164)

In tako se bodo na njihovih bralnih znamenih pojavljale knjige z različnimi temami, pogovori pa bodo priložnosti, da bodo o stvareh poglobljeno razmišljale; z različnih vidikov in na osnovi različ-

nih izkušenj, s katerimi življenje vsako po svoje bogati. Rečejo vsako po svoje, ker se jim še vedno ni pridružil noben moški.

V klubu pravijo, da nova sezona ne bo bistveno drugačna od dosedanjih, saj sta urnik in način dela ustaljena. Tudi pri članstvu ne prihaja do bistvenih sprememb. Bodo pa seveda knjige tiste, ki bodo ponujale nove vsebine za razmišljanja in pogovore.

Ob rednih mesečnih srečanjih, ki potekajo prvi ponedeljek v mesecu, si želijo medse povabiti literarnega gosta ali organizirati krajšo ekskurzijo, kjer bi obiskale rojstni kraj ali muzej pisatelja oz. pesnika. Nad idejo smo bili navdušeni tudi drugi člani društva in verjamem, da se bomo članicam na izletu radi pridružili.

Po brezskrbnih počitnicah so se v šolske klopi vrnili šolarji. Mnogi so v preteklih mesecih prebrali kakšno knjigo po svojem izboru. Tako jim je branje polepšalo in obogatilo poletne dni. In katero literaturo bodo prebirali zdaj, ko spet poteka pouk? 17. septembra se je začela nova sezona branja za bralno značko, v okviru katere bomo ponovno organizirali srečanja **Bralnega kluba za najstnike**. Tudi letos se bodo bralci srečevali v prostorih Mariborske knjižnice v Hiši vseh generacij. Načrtuje-

jo pet srečanj. Prvo, uvodno srečanje, bodo imeli kmalu po jesenskih počitnicah. S člani kluba še niso dorekli zadnje besede o tem, katero knjigo bodo prebrali najprej. Za decembrsko srečanje načrtujejo večer poezije, začinjen s čajem in božičnimi keksi. Novo leto bo zagotovo prineslo nove knjižne naslove, ki jih bodo zamikali.

cev. Prvo leto smo jih opazovali plesati ob zvokih Pidžijeve country glasbe, drugo leto pa so na vaškem trgu v Zgornji Kungoti pripravili plesno prireditev, kjer so osnovnošolci prikazali ples ob različnih zvrsteh glasbe – od otroških plesov in country line danca pa vse do afriških plesov. Se že veselimo novih koreografij!

📷 Jolanda Bikić

Za vse tiste, ki radi poslušajo pravljice, ustvarjajo dekoracijo in pripravljajo sladice, bodo tudi v prihodnjih mesecih potekale **ustvarjalne delavnice**. Načrtujemo jih za učence od 1. do 4. razreda, pripravili jih bomo v Hiši vseh generacij. Na jesenskih delavnicah bomo prebirali pravljico, ki bo povezana z nočjo čarovnic ter pripravili slaščičarsko delavnico. V predbožičnem času bo ob prijetni božični glasbi potekalo ustvarjanje božične dekoracije in potrudili se bomo, da bo iz kuhinje zadišalo po prazničnih dobrotah. Velikonočna de-

Pevke **ženske vokalne skupine Una Corda** so s svojim delom pričele 5. septembra. Še zmeraj se srečujejo ob četrtkih v Hiši vseh generacij. Skupaj z zborovodjo so že junija sestavile načrt dela za novo kulturno sezono. Tako bodo najprej ponovile in utrdile glasbeno delo Missa Concordiae ter ga za občinstvo predstavile novembra in decembra. Ob tem bodo pripravljale tudi nove pesmi. Po novem letu bodo z zborovodjo pričele pripravljati program, ki ga bodo predstavile na letnem koncertu ter na območni reviji pevskih zborov in

mejo pevski izziv in soustvarjajo novo zgodbo vokalne skupine. Vabilu se jih je odzvalo šest, zborovodja pa je med njimi izbral štiri nove pevke.

S svojimi aktivnostmi bodo v prihodnje nadaljevali tudi **mladi likovniki**. Želja in cilj je ustvarjanje varnega in prijetnega prostora, v katerem se otroci sproščeno in z veseljem likovno izražajo ter gradijo in razvijajo svoje likovne talente. Menim, da so bili cilji dejavnosti uresničeni, saj je bil napredek otrok zelo dobro viden, delavnice v OŠ Kungota pa vedno dobro obiskane. Prav je, da z njimi nadaljujejo. V kulturnem društvu jim bomo ponovno priskrbeli platna oz. potrebne materiale. Ob koncu šolskega leta bodo likovna dela razstavili, mi pa vam bomo sporočili čas in kraj, kjer si jih boste lahko ogledali. Tokrat prilagam fotografijo razstave, ki so jo pripravili ob koncu prejšnje kulturne sezone.

Naj tokratni prispevek zaključim s citatom Stanleya Horowitza, ki se navezuje na našo likovno sekcijo. Pravi pa tako: »Zima je jedkanica, pomlad akvarel, poletje olje na platnu in jesen je mozaik vsega tega.«

Zapisan citat opozarja na različne vrste lepote, ki jih najdemo v vsakem letnem času. Horowitz opisuje jesen kot mozaik vseh. Morda vas bo navdihnilo, da ustvarite umetnine, ki bodo predstavljale lepoto, ki jo najdete v naravi. ■

“ Skupaj z zborovodjo so že junija sestavile načrt dela za novo kulturno sezono. Tako bodo najprej ponovile in utrdile glasbeno delo Missa Concordiae ter ga za občinstvo predstavile novembra in decembra. ”

lavnica bo zasnovana tako, da bomo naredili zanimive pirhe in jih pripravili za razstavo v kulturni dvorani v Zgornji Kungoti. Seveda bomo tudi na tej delavnici preizkusili kakšen sladek velikonočni recept.

Pretekli dve leti smo lahko uživali ob plesnih podvigih naših **mladih plesal-**

malih pevskih skupin, ki bo 23. maja 2025 v Svečini.

V svoji sredini so si članice želele novih glasov. Tako so v četrtek, 12. septembra 2024, v dvorani v Svečini organizirale avdicijo. Na straneh Facebooka so objavile vabilo dekletom in ženskam ter jih pozvale, da sprej-

📷 Danica Remšak

Una Corda

Marko Matjašič

V Zgornji Kungoti se zadnja leta dogaja preporod na področju zborovske glasbe, za kar ima zasluge prevsem zborovodja Kevin Bezjak.

S svojim zavzetim pristopom in inovativnimi idejami vodi pevski zbor, ki postaja pomemben del lokalne kulturne skupnosti. V kratkem intervjuju smo spregovorili o njegovih začetkih, izzivih in vizijah. Kevin pa nam je razkril tudi, kako skrbi za motivacijo pevk in kakšno vlogo igra lokalna skupnost pri delovanju zbora.

Kaj vas je navdihnilo, da ste ustanovili nov pevski zbor v Zgornji Kungoti?

Pevskega zbora v bistvu nisem ustanovil jaz. Pevke so imele željo in iskale novo zborovodjo, odzval sem se povabilu in kmalu smo imeli prvo vajo. Sprva je bil zbor naravnani ljubiteljsko in je temeljil na enostavnem repertoarju, a kmalu sem ugotovil, da so pevke sposobne mnogo več, in začel pripravljati zahtevnejši repertoar. Pevke so sledile in menim, da uspešno korakamo v že tretjo sezono delovanja.

Kakšen je vaš pristop pri vodenju zbora in kako skrbite za motivacijo pevk?

Veljam za zborovodjo, ki točno ve, kaj hoče. Pevke poznajo moj način dela: ko se dela, se dela; ko se hecamo, se hecamo. Tako uspešno izvajamo redne vaje, pa tudi dodatne in intenzivne vaje niso nikoli problem. Motivacijo pevk vzdržujem predvsem z odprto komunikacijo, zaupanjem, izbiro repertoarja in pozitivno naravnanoostjo. Moram pa pohvaliti prav vse, ker so motivirane, delovne, organizirane in z veseljem obiskujejo vaje.

Kakšni so vaši cilji s tem zborom? Ali imate že načrtovane posebne projekte ali nastope?

Prvi cilj v tej sezoni je izvedba treh koncertov (ponovitve) moje obsežnejše kompozicije Missa Concordiae, ki smo ji namenili precejšnji del prejšnje sezone. Gre za glasbeno-scenski

projekt, izvedba pa poteka s komornim ansamblom, zborom in solisti iz zaodrja. Počasi pripravljamo tudi pomladi koncert, kjer bodo predsta-

“ Sprva je bil zbor naravnani ljubiteljsko in je temeljil na enostavnem repertoarju, a kmalu sem ugotovil, da so pevke sposobne mnogo več, in začel pripravljati zahtevnejši repertoar. ”

vljene še nekatere moje kompozicije v sodelovanju z drugimi zbori. Seveda se bomo letos udeležili tudi revije pevskih zborov in raznih gostovanj.

Kako izbirate repertoar? Ali imate kakšne posebne glasbene smernice, ki jim želite slediti?

Nimam posebnih glasbenih smernic. Ob koncu sezone se pogovorim s pevkami in poskusim upoštevati tudi njihove želje. Trudim se, da izbiram raznolik repertoar, ki obsega ljudsko in umetno glasbo, tako slovensko kot

tudi tujo. Vsako leto stremim, da napredujemo v težavnosti, zato izbiram skladbe, ki nadgrajujejo in poglobljajo naše znanje.

Kako potekajo vaje? Se srečujete s kakšnimi posebnimi izzivi pri usklajevanju pevk?

Vaje potekajo dve uri tedensko ob četrtek (ko nimamo dodatnih vaj pred nastopi). Na začetku se dobro ogreje-

mo in upojemo, včasih se tudi pogovorimo. Nadaljujemo z branjem novih stvari (korepeticije) ali pa ponavljamo že naučene zadeve. Vaje prilagajam repertoarju in bližajočim se koncertom. Posebnih izzivov nimamo. Pevke vaje obiskujejo redno, saj stremimo k istemu cilju – k čim boljši izvedbi repertoarja.

Kakšno vlogo igra lokalna skupnost pri delovanju zbora? Ste povezani z drugimi lokalnimi kulturnimi dogodki ali društvi?

Lokalna skupnost ima precejšnjo vlogo. Občina nam pomaga pri izvedbi vaj, predvsem prostorsko. Društvo Jože Kerenčič nam na letni ravni nameni nekaj sredstev, za katere smo zelo hvaležni. Občasno nastopimo na kakšni občinski prireditvi, udeležujemo pa se tudi drugih dogodkov, kjer ne prepevamo, in s tem poskrbimo, da se podružimo tudi izven pevskih vaj. Trudimo se, da se znotraj (in izven) občine povezujemo z različnimi izvajalci. Do sedaj smo se vsako leto udeležili tudi revije pevskih zborov.

Kako ocenjujete trenutni interes za zborovsko petje med mlajšimi generacijami?

Interes za zborovsko petje med mladimi je precej slabo izražen. Srčno upam, da bomo spodbudili kakšno mlado pevko, da se nam pridruži in uvidi, kako bogato izkušnjo lahko ponudi zborovsko petje.

Katere izkušnje vam najbolj pomagajo pri vodenju tega zbora?

Zagotovo je ena najpomembnejših referenc večletno petje v APZ Maribor, s katerim sem se udeležil različnih tekmovanj po Sloveniji in svetu. Seveda pripomore tudi moja formalna izobrazba (magister profesor glasbene pedagogike) in dodatni seminarji, kjer se redno izobražujem. Morda bi v kategoriji seminarjev izpostavil mojstrski tečaj za zborovske dirigente s Petro Grassi, ki mi je dal popolnoma nov vpogled v zborovsko glasbo in vodenje zbora.

Ali zbor vključuje tudi nepevske dejavnosti, kot so izleti, delavnice ali

družabna srečanja?

Seveda. Čeprav obstajamo šele dve leti, se navadno pred začetkom in ob koncu sezone z veseljem podružimo. Po skoraj vsakih vajah nekaj pevk ostane, da še malo poklepetamo. V sklopu intenzivnih vaj pripravimo del, kjer je v ospredju druženje, da se

zbora in s tem zborovskega utripa v občini. Pomemben se mi zdi vidik prenosa veselja do zborovskega petja na mlajše generacije. Menim, da se vse našteto lahko v naslednjih letih realizira.

S pevskim zborom zborovodja Kevin

sprostimo in uživamo. Udeležimo se tudi kakšnega dogajanja znotraj občine (npr. pustni karneval).

Kakšno prihodnost vidite za ta zbor in kakšen vpliv želite imeti na kulturno dogajanje v Zgornji Kungoti?

Po mojem mnenju ima zbor svetlo prihodnost. Vsako leto se številčno širimo in vedno bolj ga dojemamo kot nekakšno razširjeno družino. Vsekakor si bom prizadeval k dvigu nivoja

Bezjak ne dviguje le ravni glasbene poustvarjalnosti, ampak tudi utrjuje vezi znotraj lokalne skupnosti.

Predanost pevskega zbora in njihova želja po vključevanju mladih v to umeetniško zvrst kaže na svetlo prihodnost tako zbora kot celotnega kulturnega utripa v Zgornji Kungoti. ■

Kungotška Pleh Muzika na 42. Kmečkem prazniku v Svečini

V soboto, 28. septembra 2024, je Kungotška Pleh Muzika nastopila na 42. Kmečkem prazniku v Svečini. Prireditelj, ki je znana po slavljenju bogate kmečke tradicije, lokalne kulinarike in kulturnih običajev, je tudi letos privabila številne obiskovalce od blizu in daleč. S

skrbno izbranim repertoarjem smo poskrbeli za glasbeno spremljavo, ki je zbudila pozornost in navdušenje. Vzdušje je bilo enkratno, povezava med glasbeniki in publiko pa je ustvarila nepozabno izkušnjo. Kungotška Pleh Muzika se zahvaljuje vsem, ki so nas prišli poslušat

in podpret. Veselimo se prihodnjih nastopov in priložnosti, ko bomo lahko ponovno ponesli glasbo v srce lokalne skupnosti. S takšnimi dogodki dokazujemo, da glasba ne pozna meja in je lahko pomemben del ohranjanja tradicije in kulture.

42. Kmečki praznik v Svečini - tradicija in povezanost

Zadnji vikend septembra je Svečina ponovno zaživela v vsej svoji lepoti, saj se je odvijal že 42. Kmečki praznik – stalnica med prireditvami, kjer se obuja tradicija in krepi povezanost med domačini ter obiskovalci.

Praznovanje se je pričelo v soboto z Vinotour pohodom, na katerega se je kljub slabemu vremenu podalo približno 90 vztrajnih pohodnikov, ki so z zanosom prehodili dolgo pot. V popoldanskem času so sledile otroške kmečke igre, kjer se je v štirih zabavnih igrah pomerilo deset ekip iz različnih osnovnih šol. Pokal je romal v roke ekipe OŠ Jakobskega Dola. Dogajanje se je nadaljevalo s povorko folklornih skupin, ki so ustvarile

do poznih ur. Čeprav je grozilo, da bo dež prekinil veselo dogajanje, se je število obiskovalcev vztrajno večalo, celo ples v dežju smo lahko spremljali – dokaz, da slabo vreme ne more pokvariti izvrstnega vzdušja v Svečini.

Nedeljsko praznovanje je spremljalo sončno vreme. Začelo se je s svečano mašo v cerkvi sv. Andreja, sledila pa je uradna otvoritev, ki jo je povezovala Špela Gril, članica mladinske gledali-

“ Po otvoritvi je obiskovalce navdušila povorka kmetijske mehanizacije, ki sta jo vodila Peter Jamšek in Adam Valdhuber. ”

prav posebno vzdušje. Na odru so se predstavili FS ŽKUD Tine Rožanc, FS KUD Oton Župančič Vinica in domača folklorna skupina Krnica. Kljub dežju je uspešno potekalo tudi 17. srečanje pihalnih orkestrrov, kjer so zaigrali KUD Kungoška Pleh Muzika, Godba veteranov Štajerske Ervina Hartmana pri KUD Pošta, KUD Frajhajmska godba in KD Pihalni orkester Občine Šentilj Paloma. Zaključek sobotnega dne je bila zabava s Slovenjgoriškimi muzikanti, ki so obiskovalce zabavali

ške skupine KUD Jože Stupnik Svečina. Program je bil pester, eden izmed vrhuncev pa je bila predaja darila svečinski vinski kraljici Evi Valdhuber za njeno prvo leto delovanja. Po otvoritvi je obiskovalce navdušila povorka kmetijske mehanizacije, ki sta jo vodila Peter Jamšek in Adam Valdhuber. Osrednja nedeljska zabava je bila v družbi ansambla Vražji muzikanti, ki so poskrbeli za še eno nepozabno doživetje. V nedeljo so bile navzoče vinske kraljice iz različnih krajev, ki so na

gradu pripravile degustacijo vin, kjer so si obiskovalci lahko ogledali razstave in se udeležili vinskih pokušnin.

Kmečki praznik v Svečini je ponovno dokazal, kako pomembno je ohranjanje tradicije, hkrati pa je ponudil prostor za pristno druženje in veselje. Med obiskovalci je vladalo nepozabno vzdušje z upanjem, da se bo ta bogata tradicija ohranjala še dalje. ■

O letošnji trgatvi

Domen Ledinek

Letošnja trgatev je večinoma za nami. Bila je med zgodnejšimi, morda celo najzgodnejša. Ker je vinogradništvo/vinarstvo pomembna gospodarska panoga v občini in ker v Občinskem glasu skrbimo za širjenje prepoznavnosti naših vinogradnikov, smo se na temo letošnje trgatve pogovarjali z Juretom Deželakom, vinogradnikom vinske kleti Na bregi iz Jurija.

Pozdravljen, hvala za tvoj čas. Povej nam, prosim, nekaj o vaši kleti in vinih, ki jih pridelujete.

Klet Na bregi se nahaja nad naseljem Jurij. Trenutno obdelujemo okoli 5 hektarjev vinogradov. Počasi jih obnavljamo oz. prilagajamo novim zahtevam. Sama klet obstaja od leta 1860, blagovna znamka Na bregi pa šele 5 let.

Delam s svakom Miho, pri čemer sem za enologijo zadolžen jaz, za prodajo Miha, zelena dela pa se trudiva opravljati skupaj, ampak brez mame Petre in sosede Katice ne bi zmogla.

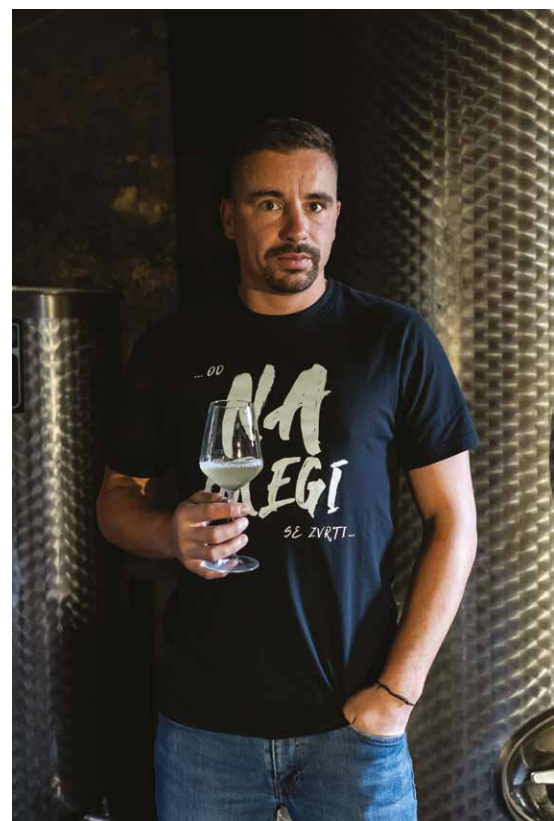
Imamo laški in renski rizling, sauvignon ter rumeni muškat. Polnimo literco in buteljke (dve buteljki sta bolj zorjeni) ter sveži rumeni muškat. Želja je delati sveža in kompleksna,

zorjena vina, ampak sledimo potrebam trga. Zorjeni buteljki sta sauvignon in X-ren (renski rizling), oba macerirana in starana v lesenih sodih barrique.

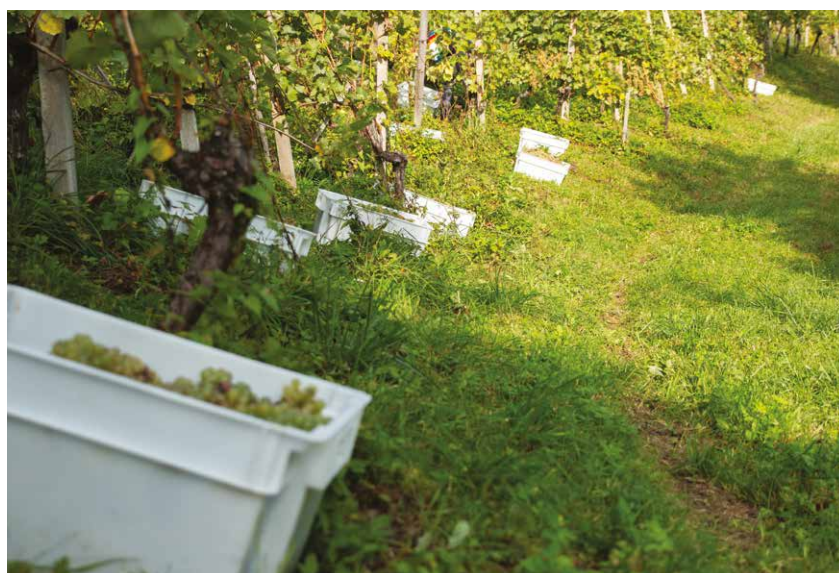
Na družabnih omrežjih smo videli, da so nekatere kleti končale trgatve že pred 10. septembrom. Po spominu bi rekel, da je letošnja trgatev ena zgodnejših v vsaj zadnjih 30 letih. Je tako?

Drži. Mi smo likof (zaključek trgatve) imeli 7. 9. Pri nas je bila trgatev nazadnje tako zgodaj leta 2003, ko smo

“ Po mojem je bilo letos v okolišju vsaj okoli 40 % manj grozdja kot normalno, večina zaradi spomladanske pozebe. ”

začeli 11. 9. in končali teden kasneje. Res je tudi, da je grozdje praviloma zrelo prej kot nekoč. Tudi ostala dela v vinogradu se danes opravljajo prej, recimo rez. Ker ni snega, delamo že decembra.

Kakšna je bila letošnja trgatev (količinsko) v primerjavi s tem, kar bi ocenil kot normalno? Kaj je vplivalo na to?

Po mojem je bilo letos v okolišju vsaj okoli 40 % manj grozdja kot normalno, večina zaradi spomladanske pozebe. Pri nas je bil zaradi lanske toče še nižji pridelek, tako da smo imeli okoli 60 % manj od tega, kar bi bilo normalno. A letošnja letina je bila kvalitetna in grozdje zelo zdravo.

Torej, zgodnja trgatev ne vpliva na kakovost grozdja in na kvaliteto in stil vina, ki ga boste proizvedli?

Trgatev je bila zgodnja samo časovno, grozdje je bilo namreč pobra-

no v času tehnološke zrelosti (tj. ko grozdje doseže popolno ravnovesje sladkorjev, kislin in aromatičnih spojin). Če bi trgali dva tedna kasneje, bi bili že pozni. Kot sem omenil, je bilo grozdje kakovostno, sladkorji zelo visoki, aromatike dobre, le kisline nizke, a se da z modernimi enološkimi pristopi marsikaj uravnovesiti, bo pa potrebna kakšna ura več v kleti.

Lani smo imeli točo in vlažno leto, posledično je bilo verjetno več dela in škropljenja. Letos nas je ponovno prizadejala pozeba. Kako se vinogradniki prilagajate tem nevšečnostim?

Kar se tiče škropljenja in dela v vinogradih, so nove, odporne sorte najboljša rešitev, saj terjajo manj dela in dajejo zanesljivejši pridelek. Kar pa se tiče pozebe, je rešitev, da sadimo nove vinograde na višje ležečih legah, saj so višje lege manj podvrže-

kar imamo. Obstoječi vinogradi žal ne dopuščajo enostavne obnove brez velikih posegov/premikov zemljine in gradnje drenaž.

opremo, obnavljamo vinograde in s pomočjo vinogradniških prijateljev pridobivamo nova znanja. Predvsem gre zahvala Žigi in družini za nesebično predajanje kletarskega/vinogradniškega znanja.

“ Dejstvo je, da oroševanje za majhne kleti, kot je naša, ni izvedljivo, saj je investicija previsoka in tehnično težko izvedljiva. ”

ne zmrzali. Meja bi naj bila na pribl. 350 metrih nadmorske višine, ampak je to seveda lokalno specifično. Dejstvo je, da oroševanje za majhne kleti, kot je naša, ni izvedljivo, saj je investicija previsoka in tehnično težko izvedljiva. Proti toči se bomo z obnovo vinogradov zaščitili s protitočnimi mrežami, zaenkrat pa delamo s tem,

Kakšne načrte imaš za prihodnost, glede na to, da si mlad in na začetku svoje vinogradniške poti?

Želimo si, da bi posestvo zagotavljalo finančno neodvisnost za znamko, kasneje pa bi imeli dovolj velik donos za prenovu kleti, poslopja ter turistične ponudbe. Delamo na tem, da dvigujemo kakovost vina, posodabljam

Bralke in bralce vabim, da poskusijo naše vino in nas spremljajo na družbenih omrežjih, kjer objavljamo utrinke iz vinogradniškega vsakdana. Kmalu bo martinovanje in potem prireditve v veselem decembru, kjer bomo gostov iz domačih krajev zelo veseli. Maja v Mariboru organiziramo Majanje. Letos je na razprodanem dogodku v Vetrinjskem dvoru nastopil Vlado Kreslin. Tudi tam je bilo veliko ljudi iz naše občine. Zelo lepo je videti, da imamo vinogradniki podporo med soobčani. ■

**VINOTOUR
HELLOVINO
HELLOWEIN**

**SVEČINA
31.10.
10:00**

DU Zg. Kungota

Milan Ogrizek

Ko sem na srečanju z mariborskimi upokojenci povedal, da prihajam iz Zg. Kungote, so takoj rekli, da se v naši občini vedno nekaj dogaja.

Res je, dogodki se kar vrstijo, tako da jim komaj sledim. Precej dogodkov organizira tudi DU Zg. Kungota. Ne mine mesec brez izleta, druženja ali letovanja.

11. julija smo pri Hiši vseh generacij uspešno izvedli piknik, na katerem ni manjkalo jedi z žara in dobre kapljice. Udeležilo se ga je kar 131 članov in

spe županje, ki že tradicionalno prireja za vse občane, stare 65 in več let, županjin dan. Škoda, da se srečanja ni udeležilo več starejših občanov, saj se je županja zelo potrudila. Hvaležni smo ji za skrb, ki jo kaže za starejšo populacijo v naši občini.

Oktober se je že in se še bo zvrstilo kar nekaj dogodkov. Začeli smo z izletom na Dolenjsko (3. 10.), ki se ga

nepozabno narodno-zabavno glasbo (V dolini tihi, Čebelar, Ne prižigaj luči, Glas harmonike, Deželica sonca in grozdja itd.). Tudi naši pevci so nam zapeli pesem Čebelar.

V Mirni Peči smo si ogledali tudi cerkev. Sledil je krajši postanek za kavo. Pot smo nadaljevali v Šentjur na Dolenjskem, kjer smo se ustavili na domačiji pesnika, esejista in prevajalca Toneta Pavčka. Ogledali smo si film o njegovem življenju in delu ter njegov spomenik. Obiskali pa smo še cerkev z znamenitimi freskami. Na Malem Kalu nas je čakalo okusno kosilo z glasbo. Ta kmečki turizem je poln Slakovih slik, tako da smo se lahko prepričali, da je Lojze Slak v teh krajih legenda. Po tem smo se odpravili proti domu. Seveda ni šlo brez postanka na Trojanah, kjer smo nakupili krofe tudi za domače. Domov smo prispeli ob 21. uri. Kljub deževnemu vremenu smo preživeli lep dan in nam ni žal, da smo se udeležili tega izleta.

V nadaljevanju bi vas hotel seznaniti s prihajajočimi dogodki za naše člane.

- 14. 11. prirejamo martinovanje za člane v občinski dvorani. Potrudili se bomo, da bomo uspešno krstili letošnji mošt.
- 27. novembra se naši člani ponovno odpravljajo v hotel Delfin v Izolo. Prijavljenih je 50 članov, tako da je že vse zasedeno. Želim jim prijeten oddih.
- Vabim tudi na silvestrovanje, ki bo 26. decembra v Okrepčevalnici pri Ančki v Zg. Partinju.

Mislím, da bo vsakdo našel kaj primernege zase in se udeležil kakšne prireditve. Nekateri člani se namreč

članíc. Za hrano so poskrbeli Jože, Ciril in Cvijan, za tiste, ki radi plešejo, pa člana Jurovskih gadov.

Od 9. do 16. avgusta je 28 članov letovalo v izolskem hotelu Delfin. Bilo je izredno vroče, tako da smo se morali, ko je sonce najbolj pripekalo, zadrževati v klimatiziranih sobah. Avgusta se je 45 članov in članíc udeležilo srečanja upokojencev v avstrijskem Pliberku. Poleg nastopov na prireditvenem prostoru smo obiskali tudi muzej v Globasnici. 17. septembra se je nekaj naših članov odzvalo na povabilo go-

je udeležilo 51 članov. Najprej smo obiskali muzej Lojzeta Slaka v Mirni

“ Avgusta se je 45 članov in članíc udeležilo srečanja upokojencev v avstrijskem Pliberku. Poleg nastopov na prireditvenem prostoru smo obiskali tudi muzej v Globasnici. ”

Peči, kjer smo si ogledali film o njegovem življenju in delu, razstavo slik in plošč ter sobo, v kateri je ustvarjal

nenehno trudijo, da nam omogočijo druženja na raznih prireditvah in izletih. Hvala vsem organizatorjem! ■

Badminton klub Kungota

Larisa Kukovec

Poletni premor so naši fantje in dekleta izkoristili za priprave, kjer so imeli možnost izpiliti svoje badmintonske vrline.

Skupaj s kluboma BK Branik in BK Mladost so dober teden v avgustu trenirali v Kostanjevici na Krki, kjer so zraven napornih treningov imeli tudi nekaj časa za zabavo.

“ Badmintonska sezona se je tako uradno začela in z njo tudi treningi. Naši fantje in dekleta trenirajo vsak ponedeljek, sredo in petek od 17. ure do 19. ure. ”

Prvi septembrski vikend je Badmintonska zveza Slovenije v Ljubljani organizirala prvi mednarodni turnir v novi sezoni, in sicer I FEEL SLOVENIA LI-NING FUTURE SERIES 2024. Na turnirju smo imeli predstavnike tako na igrišču kot ob njem. Na igrišču nas je zastopal Mark Koroša, ki je izgubil proti končnemu finalistu, kljub temu pa je prikazal odlično igro. Ob igrišču sta bila del organizacijske ekipe Pa-

trik Riboli in Larisa Kukovec. Patrik se je na turnirju izkazal tudi v novi vlogi, in sicer kot vrhovni sodnik na mednarodnem turnirju pod okriljem Evropske badmintonske zveze.

Badmintonska sezona se je tako uradno začela in z njo tudi treningi. Naši fantje in dekleta trenirajo vsak ponedeljek, sredo in petek od 17. ure do 19. ure. Na trening vabimo vse otroke, ki se želijo preizkusiti v badmintonu.

Rekreacija za vse generacije

Prav tako imamo organizirano rekreacijo za vse generacije v Hali Hlade, in sicer vsak torek in četrtek od 19. do 21. ure. Vljudno vabljeni vsi, ki bi se nam želeli pridružiti in preizkusiti v igri badmintona!

Kontakt: Lea Mak: 041/880-160,
Marko Herman: 041/361-245

Badminton krožek za najmlajše na OŠ Kungota

Badminton klub Kungota bo letošnje šolsko leto organiziral badmintonski krožek za najmlajše na OŠ Kungota in na podružnici v Sp. Kungoti.

Termini:

Sp. Kungota: torek (15.35–16.20)

Zg. Kungota: sredo (14.45–15.30)

[Krožki se pričnejo zadnji teden v septembru.](#)

[Pridite nas pogledat!](#)

Protideževna juha

Slikanica za prvošolce 2024/2025

Andreja Ploj, knjižničarka

Na dan zlatih knjig, 17. septembra, Društvo Bralna značka Slovenije – Zveza prijateljev mladine Slovenije (ZPMS) tradicionalno začena bralno leto in s tem počasti rojstvo in smrt Franceta Bevka.

MARIBORSKA
KNJIŽNICA

Mariborska knjižnica,
Rotovski trg 2, Maribor

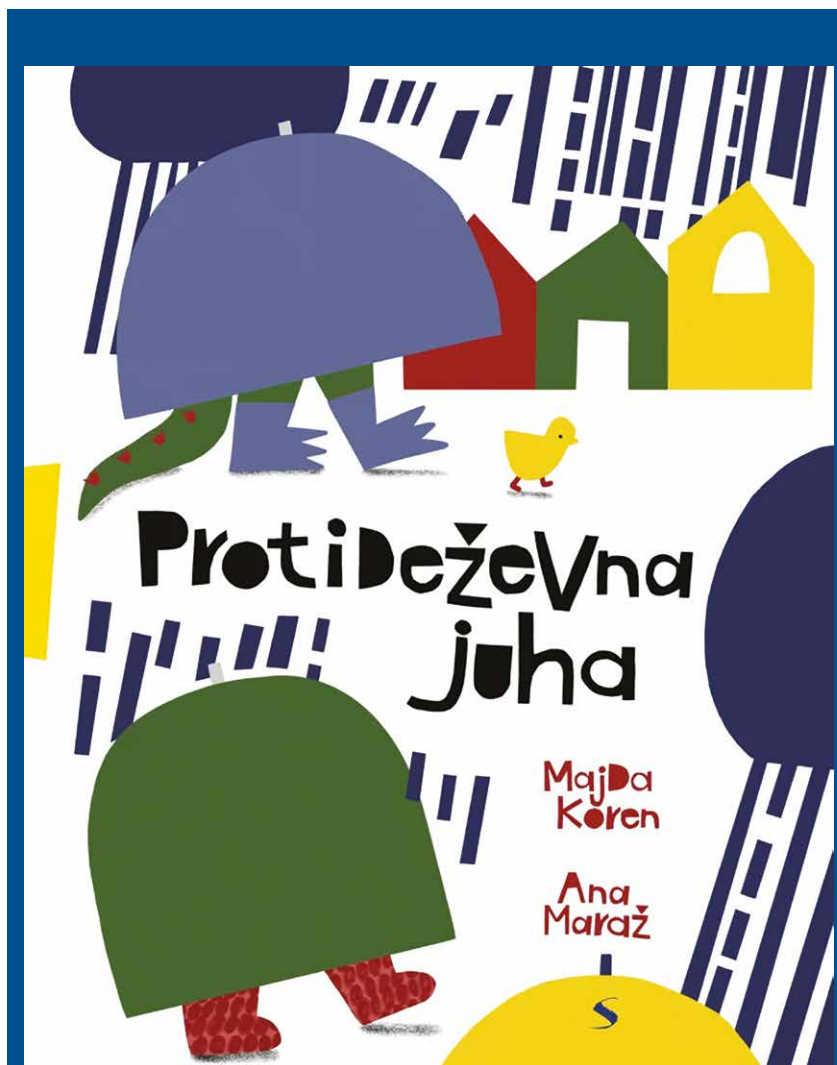
V ta namen so septembra vsem slovenskim prvošolcem podelili slikanico z naslovom Protideževna juha, avtorice Majde Koren. Ilustrativno je knjigo obogatila Ana Maraž, ilustracije iz omenjene knjige so bile predstavljene na razstavi v Bologni 2024, na sejmu otroških knjig.

Avtorica knjige je slovenska mladinska pisateljica, ki je dolga leta sodelovala z revijo Ciciban. Znana je predvsem po zgodbicah o slavni pošasti Mici. Za knjigo Eva in kozel je leta 2006 prejela nagrado večernica.

“ Knjiga ponuja veliko iztočnic in priložnost za prijetno druženje z najmlajšimi in otroki v prvem triletju. ”

Protideževna juha je ena od desetih zgodb iz zbirke Teta Kuha, ki je izšla leta 2003. Zdaj Protideževno juho lahko beremo v ilustrirani slikanici. Besedilo je obogateno s števili od 9 do 0. Knjiga ponuja veliko iztočnic in priložnost za prijetno druženje z najmlajšimi in otroki v prvem triletju. Veliko priporočil za pogovor ob knjigi za vzgojitelje, knjižničarje in starše je nanizala mag. Tilka Jamnik na spletni strani Bralne značke¹, pod zavihkom priporočilnica.

V lanskem letu je knjiga izšla pri založbi KUD Sodobnost International. ■

Letos sta jo v posebni oz. darilni izdaji izdali Društvo Bralna značka Slovenije – ZPMS in KUD Sodobnost International v zbirki Zlata bralka, zlati bralec, knjiga za prvošolce. Natisnjena je bila v 24.000 tisoč izvodih. Slikanico najdete v vseh oddelkih Mariborske knjižnice, tudi v Knjižnici Kungota, ki se nahaja v Hiši vseh generacij.

Vir: <https://www.sodobnost.com/izdelek/protidezevna-juha/>

¹ <https://www.bralnaznacka.si/sl/priporocene-knjige/protidezevna-juha>

Zahvala

Zdenka Keuc

Zahvala vsem, ki prispevate k boljšim pogojem življenja in dela v OŠ Kungota in v vrtcu pri OŠ Kungota

Dobrodelnost je vrednota, ki presega zgolj dejanje dajanja materialnih dobrin ali denarnih sredstev. Bistvo se skriva v širjenju sočutja, solidarnosti in odgovornosti do tistih, ki se znajdejo v težkih situacijah. V srčiki dobrodelnosti je krepitev človeškega duha in medsebojnih vezi, saj vsako dejanje dobrote spodbuja povezanost in pripadnost skupnosti. To gradi občutek varnosti in zaupanja ter pomaga vzpostavljati okolje, v katerem posameznik šteje.

uspelo prenoviti sanitarije in garderobne prostore v POŠ Svečina. Hvala arhitekturnemu biroju Biroplan (g. Luka Bačko) za pomoč pri nadzoru ter izdelavi rekonstrukcije igralnice v Sp. Kungoti, ki je zdaj dom najmlajših otrok v vrtcu Sp. Kungota. Veseli smo, da imamo v Sp. Kungoti možnost vpisa otrok v jaslični oddelek, saj to staršem nudi potrebno podporo in zagotavlja kvalitetno zgodnje varstvo in vzgojo. Ob tem je potrebno omeniti, da so veliko dela opravili tudi delavci šole (hišnika, čistilke, vzgojiteljice in

“ Veseli smo, da imamo v Sp. Kungoti možnost vpisa otrok v jaslični oddelek, saj to staršem nudi potrebno podporo in zagotavlja kvalitetno zgodnje varstvo in vzgojo. ”

V sodelovanju s podjetji EUROPUS d. o. o., ki ga vodi Jure Hlebič, in TEHNOLES d. o. o. (g. Boris Šivec) ter podjetnikom Robertom Žmavcem, s. p., nam je v času poletnih počitnic

pomočnice vzgojiteljic). Potrebni sta bili zagnanost in kreativnost za obnovo in opremljanje vseh treh igralnic. Otroci imajo zdaj varnejše in prijetnejše okolje za rast in razvoj. Trudili se bomo, da v tej smeri uredimo tudi zunanje okolje.

Ob tej priložnosti se želimo zahvaliti Lions klu-

bu Zarja iz Maribora, ki nas s svojo dobrodelnostjo podpira že od leta 2020. Tokrat so poskrbeli za celotno šolsko opremo za sedem učencev. Hvala tudi lokalni organizaciji RK, ki jo vodi g. Milan Tovornik, ki nam pomaga pri izpeljavi vseh sedmih šol v naravi v tem šol. letu.

Veseli smo, da dobro sodelujemo z lokalnimi društvi. Taka povezovanja omogočajo celostni razvoj mladih, obogatijo učni proces ter krepijo vezi med šolo in skupnostjo. S skupnim delovanjem lahko gradimo trdno in povezujočo skupnost, ki podpira zdajšnje in prihodnje generacije. Otroke vzgajamo v zavedanju, da dejanja in odločitve, ki jih sprejemamo danes, vplivajo na življenja bodočih rodov in razvoj domačega kraja.

»Bodi grm, če ne moreš biti drevo. Bodi pot, če ne moreš biti avtocesta. Bodi zvezda, če ne moreš biti sonce. Bodi najboljši, kakorkoli si.« (Martin Luter King ml.)

Evropski dan jezikov

Mateja Vdovič

Konec septembra smo pod mentorstvom Karin Blas Hameršak v šoli obeležili evropski dan jezikov, ki je namenjen spodbujanju učenja jezikov in ozaveščanju o pomenu jezikovne raznolikosti.

V ta namen so četrto- in petošolci vseh treh šol sodelovali v zanimivih dejavnostih, kjer so se seznanjali z različnimi slovarji in jeziki. Knjižničarka je prinesla bogato zbirko

“ Učenci so imeli priložnost raziskovati, kako so slovarji sestavljeni, in se učili, kako jih učinkovito uporabljati pri učenju novih besed in razumevanju besedil. ”

slovarjev, ki so vključevali različne jezike, od angleščine in nemščine do manj poznanih jezikov. Učenci so

imeli priložnost raziskovati, kako so slovarji sestavljeni, in se učili, kako jih učinkovito uporabljati pri učenju novih besed in razumevanju besedil. Ob tem so se seznanili tudi s pomenom evropskega dneva jezikov in zavedanjem, kako pomembno je znanje jezikov za širjenje obzorij ter medkulturno povezovanje. Aktivnosti so potekale v sproščenem in prijet-

nem vzdušju, učenci pa so uživali v odkrivanju bogastva jezikov sveta. Na koncu dogodka so mnogi izrazili navdušenje nad novo pridobljenim znanjem ter motivacijo za nadaljnje učenje jezikov. ■

Prispevke zbrala Mateja Vdovič

Kmečke igre

Zdenka Keuc

V soboto, 28. 9. 2024, so bile uspešno izvedene 42. kmečke igre otrok, kjer se je deset ekip pomerilo v spretnostnih, hitrostnih ter sodelovalnih igrah. Vsi so se borili z veliko vnemo in v športnem duhu. Tekmovanje je prineslo veliko veselja in smeha, na koncu pa je zmagala ekipa OŠ Jakobski Dol. Čestitke! Pokal (svečinska grča) je tako dobil 3. začasnega lastnika.

Posebna pohvala gre otrokom iz Podružnične šole Svečina, ki so v nedeljo, 29. 9. 2024, na glavni pri-

reditvi navdušili s prispevkom o pomenu šole nekoč in danes. Njihov nastop je bil izvrstno pripravljen in je s svojo vsebino spomnil na spremenljivo vlogo izobraževanja skozi čas. Hvala mentorici Bernardi Šlehta in Mari Radmilović za pomoč. Veliko iznajdljivosti in sodelovanja so pokazali tudi devetošolci OŠ Kungota in njihove mame, ki so se organizirali in si prislužili zajeten del sredstev za organizacijo valetnega plesa. Pod črto – zelo uspešen in pester vikend za OŠ Kungota in kraj, v katerem živimo.

Pomen sterilizacije in kastracije mačk in psov

Simona Šivec in Nuša Schumet, dr. vet. med.
Zavod SVSP – Skupina veterinarjev sterilizira potepuhe

Hvala, draga občanka in občan, ker si boš vzela/a pet minut svojega časa, da se seznaniš z zelo pomembno in kritično tematiko v Sloveniji.

Zavetišča za živali pokajo po šivih, in marsikje več ne morejo sprejeti brezdomnih mačk. Vsako leto je situacija slabša – in to zgolj zato, ker ne steriliziramo in kastriramo svojih mačk. S tem preprostim korakom bi lahko močno zmanjšali število zavrženih, trpečih živali in omogočili boljše življenje vsem mačkam.

Vsak od nas lahko prispeva k rešitvi te problematike!

Ste vedeli, da sterilizacija in kastracija nista samo pomembna za zmanjšanje populacije brezdomnih živali, ampak tudi za zdravje in dobrobit naših ljubljencev?

Zmanjšanje števila brezdomnih živali in nezaželenih mladičev: Vsako leto se rodi ogromno mačjih mladičev, ki končajo na grozljiv način (nesreče v prometu, zastrupitve, evtanazije zaradi prenapolnjenih zavetišč ...) ali trpijo hude muke. Spolna dozorelost mačke je nekje med 6. in 9. mesecem starosti, lahko pa tudi ŽE PRI ŠTIRIH MESECIH. Sama brejost pri mačkah traja 56–62 dni. Mačka se po kotitvi goni že v 8–10 tednih, če izgubi mladiče, pa že po 2–3 tednih. Glede na zgoraj opisano kaj kmalu pridemo do ugotovitve, da imajo mačke odlično reprodukcijsko sposobnost in da ima ena sama mačja samica v enem letu lahko tudi 12–18 potomcev, ki so dobre štiri mesece po kotitvi lahko že spolno zreli in nadaljujejo začaran krog. Na tem mestu postaneta sterilizacija in kastracija velikega pomena.

Zdravstvene koristi: Sterilizirane mačke imajo precej manjšo možnost, da bi zbolele za rakom na seskih (še posebej, če so sterilizirane pred spol-

no zrelostjo), v popolnosti pa se s sterilizacijo izognemo raku na jajčnikih ali maternici in vnetju rodil, ki je lahko življenjsko nevarno. S kastracijo pa se izognemo pojavu raka na testisih, precej se zmanjša tudi možnost pojava raka na prostati. Kastrirani samci običajno ne markirajo svojega ozemlja in se ne potepajo, zato je mnogo manjša verjetnost, da bi se poškodovali oz. poginili (na primer v prometnih nesrečah). Tako samce kot samice s kastracijo oz. sterilizacijo v veliki meri zaščitimo pred okužbo z mačjim aidsom in levkozo. Obe bolezni sta neozdravljivi in za mačke usodni. Prenašata se predvsem med pretepi in parjenjem.

Obnašanje in življenjski slog: Sterilizirane in kastrirane mačke pogosto kažejo manj agresivnosti, manj skakanja in iskanja partnerja ter manj težav z označevanjem terena. To pomeni, da so lahko bolj prijazni, umirjeni družinski člani, ki se pogosto zadržujejo okrog svojega doma. O sterilizaciji in kastraciji kroži kar nekaj "mitov" oz. zmotnih prepričanj. Omenili bomo le najpogostejše:

• Mačke se po sterilizaciji oz. kastraciji zredijo.

Priporočljivo je, da mačke po posegu hranimo s hrano, namenjeno steriliziranim oz. kastriranim mačkam, ki je kalorično prilagojena, saj se mačji metabolizem po posegu rahlo upočasni. Ob količinsko uravnani, kvalitetni prehrani in zadostnem gibanju se vaša mačka ne bo zredila.

• Mačke po sterilizaciji oz. kastraciji ne lovijo več miši.

Sterilizacija in kastracija nimata nikakršnega vpliva na lovski nagon mačk, zato brez skrbi, vaše mačke

bodo še naprej lovile miši.

• Samica mora imeti vsaj enkrat mladiče.

To je že davno preživet mit. Za zdravje mačke je statistično najvarnejše, če se sterilizacija opravi pred spolno zrelostjo.

• Mačke po sterilizaciji oz. kastraciji postanejo lene.

Po sterilizaciji oz. kastraciji se vsekakor zmanjša želja po teritorialnem vedenju in potepanju. To pa ne pomeni, da bo vaša mačka postala lena. Ostala bo enako energična in igriva.

• Sterilizacija in kastracija sta prevelik strošek.

Gre za enkratni strošek in je minimalen v primerjavi s stroški, ki se pojavijo zaradi pretefov in poškodb ter hrane in vzreje mladičev.

Pri tem moramo opozoriti, da se sterilizacije in kastracije **ne izvajajo v času brejosti živali**, zato je ključno ukrepati pravočasno, preden do brejosti pride. Če imate vprašanja ali potrebujete dodatne informacije o tem postopku, se obrnite na svojega veterinarja.

Če v svojem okolju **opazite brezdomne mačke**, se obrnite na **pristožno zavetišče** za živali, ki je po Zakonu o zaščiti živali in Pravilniku o pogojih za zavetišča za zapuščene živali (12. člen) dolžno odloviti, veterinarsko oskrbeti mačke ter jih nato vrniti nazaj v odlovljeno okolje, če je okolje primerno in ni interesenta za posvojitve. Če vaša občina nima sklenjene pogodbe z zavetiščem za živali, se obrnite na kakšno društvo za zaščito in pomoč živalim ali ukrepajte SAMI! S tem postopkom pomagamo nadzorovati populacijo brezdomnih živali in skrbimo za njihovo boljše zdravje, kar posledično vpliva tudi na zdravje vaših mačk in živali v vaši okolici.

Samo s **skupnimi močmi** bomo lahko uspešno zmanjšali število nezaželenih mladičev in preprečili trpljenje živali, ki se znajdejo v stiski.

Pridružite se nam v akciji sterilizacije in kastracije mačk ter psov po vsej Sloveniji. ■

Odsevanja

Uglašen jelenje svoj glas
krotim v globinah, kotlinah
svoj mraz.

Kamnu sledim, kot plamen ječim,
nocoj usahnem
odsev, z jutrom zbledim.

Aleš Pogorevčnik - Divjak